

930 K pokropení lidu, stěn kostela a oltáře (v době velikonoční)

Svěcení kostela a oltáře

Vi - děl jsem pra - men vo - dy, kte - rý vy - vě - ral z chrá - mu na pra - vé stra - ně, a - le - lu - ja.

[Antifona
„Vidi aquam“]

A všich - ni, k nimž vo - da do - sáh - la, by - li u - zdra - ve - ni a vo - la - jí:

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Svěcení kostela a oltáře

Ž 118 (117)

1. O - sla - vujte Hospodina, ne - bot' je do - brý, * jeho milosrdenství tr - vá na vě - ky.
2. Necht' ře - kne dům Iz - ra - e - lův: * „Jeho milosrdenství tr - vá na vě - ky.“
3. Necht' ře - kne dům Á - ró - nův: * „Jeho milosrdenství tr - vá na vě - ky.“
4. Necht' řeknou ti, kdo se bo - jí Ho - spo - di - na: * „Jeho milosrdenství tr - vá na vě - ky.“ **A.**
-
5. V sou-že - ní jsem vo - lal Ho - spo - di - na, * Hospodin mě vysly - šel a vy - svo - bo - díl.
6. **Hospodin je se mnou, ne - bo - jím se, * co by mi mohl u - dě - lat člo - věk? A.**
-
7. Ho - spo - din je se mnou, on je můj po - moc - ník, * a já vítězně shlížím na své ne - přá - te - le.
8. **Sláva Otci i Synu i Du - chu Sva - té - mu, * jako byla na počátku, i nyní i vždycky + a na věky vě - ků. A - men. A.**